

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

41. An Pontifex in articulo mortis, saltem dum abest Sacerdos approbatus,
suppleat, & conferat jurisdictionem simplici Sacerdoti illam non habenti?
Et an Sacerdotes tale[m] jurisdictionem in articulo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

RESOL. XLI.

An Pontifex in articulo mortis, saltem dum abest Sacerdos approbatus, suppleat, & conferat iurisdictionem simplici Sacerdoti illam non habenti?

Et an Sacerdotes talem iurisdictionem in articulo mortis habeant à iure diuino, seu à Deo immediate, vel à Pontifice, & ab Ecclesia?

Et an etiam presente Parocho, vel approbato, in articulo mortis Pontifex conferat iurisdictionem simplici Sacerdoti, ita ut illo presente possit eligi à penitente, & absolui ab omnibus peccatis, & censuris quomodolibet reseruat?

Et an Pontifex non solum in articulo mortis, sed etiam in periculo conferat supradictam iurisdictionem?

Et an Pontifex possit prohibere, ne quis Sacerdos in extrema necessitate valide absoluat? Ex part. 8. tract. 1. Resol. 90.

§.1. Vponno, (vt ex superius dictis patet,) non omnes Sacerdotes habere iurisdictionis potestatem ad valide absolvendum quemlibet penitentem requisitam. Hæc assertio in his terminis est de fide ex Concilio Florentino, decreto vniouis, in quo propterea non quilibet Sacerdos, sed habens autoritatem absolvendi, minister huius Sacramenti designatur, & in Concilio Tridentino sess. 14. cap. 7. supponitur, fieri posse, vt Sacerdos nullam habeat iurisdictionem, nec ordinariam, nec subdelegatam, in aliquem penitentem.

2. Neque de hoc est inter Doctores vlla controversia. Nisi quòd Armacanus lib. 11. quest. Armen. a cap. 1. vsque ad 6. fauente etiam Durando in 4. dist. 19. quest. 2. & Alman. in 4. dist. 18. quest. unica, olim docuit, Sacerdotes in ipsa ordinatione iure diuino accipere veram potestatem absolvendi à peccatis, quoslibet penitentes; ita vt absoluitio quidem, si bona fides ea parte penitentis interueniat, sit valida; quamuis, & contra Ecclesie preceptum, & dispositionem fiat, non sit licita; licet etiam in potestate ordinandi accedit. Sed quæ sententia ex dictis merito ab omnibus reicitur tanquam falsa proflua & improbabilis, imò erronea, apud Caietanum tom. 1. opusc. tract. 7. quest. 1. Sotum dist. 18. quest. 4. art. 2. & dist. 20. quest. 1. ut s. Petram Sotum lect. 5. de conf. Canon relect. part. 5. Valentiam quest. 10. part. 2. Henriquez lib. 6. cap. 5. Vasquez quest. 93. art. 1. dist. 2. post sanctum Thomam, & alios in 4. dist. 17. & 19.

3. Sed supra dicta iurisdictione tam ordinaria, quam delegata tribus modis acquiritur, videlicet à iure, ab homine, & à consuetudine, de quibus latè Doctores citandi. His itaque suppositis, & non obstantibus in articulo mortis omnes Sacerdotes, etiam non approbati, quoslibet penitentes à quibusuis peccatis, & censuris absolui possunt, saltem vbi non adest proprius Sacerdos, aut alius, qui etiam alias iurisdictionem habeat. Ita docet Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 7. de penit. post cap. felicis, de penit. in 6. cap. pastoralis, de offic. Ordin. cap. cupientes, de penit. in Clementinis, cap. inter cunctas de privileg. Extravaeg. commun. itémque Cælestinus Papa epist. 2. cap. 2. & Concilium Carthaginense III. cap. 3. & Tolotianum cap. 11. & consentiant omnes Doctores.

4. Sed circa præfatam doctrinam communiter receptam aliquæ extant difficultates, an talem iurisdictionem

ditionem Sacerdotes in articulo mortis habeant à iure diuino, seu à Deo immediate, vel à Pontifice, & ab Ecclesia. Et à Pontifice, & Ecclesia habet respondeo cum D. Thom. in 4. dist. 19. quest. 1. art. 3. & dist. 19. quest. 1. art. 1. quest. 2. Bonauentura dist. 19. art. 3. 1. docent Maior quest. 1. Almain. quest. 1. Sotus dist. 18. quest. 4. art. 4. Udesima 2. part. 4. q. 21. art. 6. & quest. 12. art. 1. Medina Cod. de conf. quest. de alieno. Petrus Sotus lect. 1. de conf. Victoria in summ. n. 156. Cotarruinas in cap. alma. part. 1. §. 6. n. 8. Henriquez lib. 6. c. 10. n. 2. Suarez dist. 26. sect. 4. num. 7. & Vasquez quest. 93. art. 1. dub. 3. n. 3. contra Durandum, Capreolum Paludanum, Canum Ruandum, & Armillam verb. Absolutio. Ratio est; tum quia nullum est fundamentum contrariæ sententiæ; & nostra indicatur in Concilio Tridentino loco citato; tum quia hæc potestas in executione pendet à dispositione Ecclesie; & quamvis licite non possit adimi vniuersim posset tamen ex parte personarum absolutio, & penitentium limitari. Quod si omnes Sacerdotes, quoad hanc potestatem, iure diuino essent pares, non posset Ecclesia impedire, etiam in aliorum præsentia, & non valeret absolutio. Est igitur, vt rectè dixit Suarez, iurisdictione hæc delegata ab Ecclesia. Et idem Patet Franciscus de Lugo opusc. de Sacrament. cap. 11. num. 8. sic ait. Ex Ecclesie concessione quilibet Sacerdos habet iurisdictionem. Primò, super venialia tantum. Secundò, super mortalia priùs sacramentaliter remissa. Tertiò, in articulo, vel periculo mortis, dum abest proprius Sacerdos.

5. Verum quoad hoc vltimum Patis de Lugo digladiantur Doctores, an scilicet, etiam presente Sacerdote approbato in articulo mortis Pontifex conferat iurisdictionem simplici Sacerdoti, ita vt illo præsentem, possit eligi à penitente, & absolui. Negat Lugo. vt visum est, cui adde Vasquez in 3. part. tom. 4. quest. 93. art. 1. dist. 4. num. 19. Qui in super addit: Cum hæc facultas concedatur ad suppleendum defectum, hoc ordine secundum rationem intelligitur concessa vt deficiente Sacerdote, qui habet iurisdictionem. Primò eligatur qui examine approbatus est, etiam si alias iurisdictionem non habeat. Secundò, hoc deficiente, eligatur non approbatus, non excommunicatus, sed alias sufficiens. Tertiò, hoc deficiente, excommunicatus Catholicus, etiam si nominatus sit Quarto denique, hæreticus; quia Ecclesia concedit iis facultatem in defectum.

6. Idem docet Suarez dist. 26. sect. 4. num. 4. vbi dicit, requiri necessitatem etiam ex parte Sacerdotis, vt non sit alius, ad quem ex officio, vel delegatione tale munus pertineat. Quapropter, inquit, si adsit Parochus, v. g. vel alius, qui habeat iurisdictionem, non potest simplex Sacerdos absolui, quia iam non est articulus necessitatis, comparatione illius. Et eadem ratione Sacerdos non expositus, non potest in eo casu absolui, si adest approbatus, qui possit, & velit id facere, etiam si alioqui iurisdictionem non habeat, & similiter si adsit Sacerdos excommunicatus, vitandus, aut hæreticus, non potest absolui: si adsit simplex Sacerdos toleratus, etiam si antea iurisdictionem non haberet. Idem quoad excommunicatum nominatum, docet Valentia quest. 11. part. 2.

7. Qui proinde citati omnes cum in eo quidem consentiant, eiusmodi absolutionem tantum habere locum ac valere, si non adsit alius, ad quem alias ex officio, vel delegatione tale munus pertineat, solus tamen Suarez, & Vasquez vniuersim asserunt de supradicto ordine inter Confessarios seruando. Quæ sententia quidem probabilis est, maxime

Sup. his duobus primis supra in Ref. 39. a principio, vsque ad §. Quintus casus, & in aliis eius not. & protertio & seq. in principio huius §. verum quoad supra ad medium §. 3. huius Resol. & in Resolutionibus, & §§. postis infra in annot. §. Itaque huius Resol. & prosequentibus à lin. 7. huius §. verum. à vers. Qui in super. vsque ad not. seq. magis, latè in tom. 1. tr. 4. Ref. 43. & c. si vocas orio lege etiam alias Ref. not. seq.

LIBRARIÆ
Vniuersitatis
Paderbornensis
No. 111. IV. V
E. III

maximè ob auctoritatem Doctorum, sed non satis
... vel ratione probatur; maximè quia scupulo-
... delectus, si necessitate Sacramenti neces-
... erit, facile poterit in periculum animarum
... Et ita hanc sententiam tenet etiam Cardi-
... Lugo de Penitent. disput. 18. sect. 2. §. 2.
num. 24.

Itaque ergo puto absolutè, & simpliciter in ar-
... Pontificem & Ecclesiam conferre
... iurisdictionem simplici Sacerdoti etiam presente
... proprio Parocho, vel approbato, ut possit absol-
... notatorum, vel ab omnibus peccatis, & censuris quomodo-
... liber referatis. Et ita docet Paludanus in 4. dist. 15.
... art. 2. Capreolus dist. 19. q. 1. ad 4. Maior. q. 1.
... Durandus dist. 24. q. 5. Canus relecti de penitent. p. 5.
... Henriquez lib. 6. c. 11. n. 4. in annot. Castro l. 1. de
... heret. punit. c. 24. Navarrus Man. cap. 26. num. 26.
... cap. 27. n. 270. Sylvester verb. Confessor. 1. in fi-
... ne, & Sa verb. Absolutio, edit. antiq. & nova, &
... est, & in tom. significat, Ruardus art. 3. Eckius lib. 3. de prima
... in Petri, & Covarruias in cap. Alma, part. 1. §. 11.
... n. 8. qui loquuntur absque limitatione. Ratio su-
... mitur ex verbis Concilii Tridentini, quod non di-
... citur in casu necessitatis, aut si necessarium sit, ita
... posse absolvi quemlibet sacerdotem, quasi ali-
... qua necessitas etiam requiratur ex parte ipsius
... etiam confessorij, multò minus dicitur, si proprius
... Sacerdos, aut alias idoneus non adit: sed absolu-
... te pronuntiat, in eo articulo nullam esse casuum
... reservationem, & quolibet penitentes à quibus-
... libet Sacerdotibus posse absolvi. Et si etiam lo-
... quuntur cap. quod de his, & cap. pastoralis, de offic.
... sud. ordin.

Ratio esse debet, non quòd ipso iure divino
... ea potestas & iurisdicatio omnibus Sacerdotibus
... conveniat, ut multi ex citatis sentiunt, sed quia
... iure Ecclesiastico, communi omnium Pontificum
... & Conciliorum consensu, potius ex ipsa Aposto-
... lorum institutione, absolventi potestas & iurisdic-
... tio in articulo mortis omnibus Sacerdotibus
... convenit. Nec suppetit firmum fundamentum eius
... potestatis usam quoad valorem restringendi. Nec
... obstat cap. Presbyter, 16. q. 6. Hoc enim tantum de
... præcepto ex parte ipsius confessorij loquitur, &
... respicere videtur reconciliationem in foro exter-
... no. Recognosce me ipsum, & Doctores, quos
... cito in part. 1. tract. 5. resol. 5. & hanc sententiam,
... me citato, probabilem esse fateatur. Caspensis in
... cursu Theolog. tom. 2. tract. 14. disput. 5. sect. 5.
num. 4.

Nota tamen, quòd stando etiam in contra-
... ria sententia, si a tesseret Sacerdos approbatus, &
... nollet audire, vel absolvi, tunc sanè poterit ad-
... huc quilibet simplex Sacerdos: quia idem est, ac
... si non adesset. Si ob periculum intrans inceptat
... infirmus confessionem cum simplici Sacerdote, &
... interim adveniat Parochus, vel alius approbatus,
... potest cum illo confessionem perficere, ab eoque
... absolvi: quia incepta iam causa, effectus ille erat
... legitimus minister, & iudex. Aut si fortè confes-
... sionem irritam fecisset, quamvis absolutus erat,
... poterit coram eodem confessionem repetere, &
... iterum ab eo valide absolvi: quia idem est, ac si
... confessionem incepisset, & non fuisset adhuc ab-
... solutus. Ac præterea, si incepta confessione ex vr-
... gentia periculi, interim cesset periculum, adhuc
... poterit talis Sacerdos prosequi & audita tota con-
... fessione penitentem absolvi. Non tamen possit
... penitens post receptam absolutionem, & sublato
... periculo, illi iterum confiteri de aliis peccatis,
... fortè oblitis. Et hæc omnia, me citato, docet Auer-
... sa de sacram. Penitent. q. 16. sect. 3.

Sup. hoc in
Ref. not. præ-
terea §. Sed.
ad medium
verf. secus
&c.

11. Verum si aliquis curiosus inquirat, an Ponti-
... fex non solum in articulo mortis, sed etiam in pe-
... riculo conferat iurisdictionem, ut supra asserimus.
... Respondo, quosdam non improbabiler distin-
... guere inter articulum, & probabile, seu morale
... periculum mortis: verius tamen videtur, hæc in
... presenti non esse distincta; sed idem de utroque
... casu dicendum.

12. Primum partem, hæc duo, videlicet esse di-
... stincta, & quæ de articulo mortis tunc hæcenus
... dicta ad nudum periculum mortis non esse exten-
... denda, sentiunt Canus, Sotus, Covarruias, Graf-
... sius, & Valeria q. 10. puncto 2. qui aiunt, pericu-
... lum mortis esse, cum est probabile dubium, &
... frequenter solet in tali casu mori accidere; qua-
... lis est morbus periculolus, longa navigatio, actua-
... le bellum, seu imminens prælium, partus primas
... mulieris, idemque de similibus arbitrio prudentis
... iudicandum: articulum autem mortis esse, quando
... mors proximè imitat, & iam mortaliter certa, & in-
... vitabilis, quasi in fieri est, siue ex causis intrinse-
... cis naturalibus, ut fit in morbis lethaliibus; siue
... extrinsecis, ut fit aliqui sit damnatus supplicio
... mortis, &c. Fundamentum est, quia Concilium lo-
... quitur de articulo mortis, qui ex ipsa vi nominis,
... plus sonat, quàm periculum mortis.

13. Secundam partem tradunt glossa in cap. pasto-
... ralis, de offic. Ordin. & cap. quid in se, de peni-
... tent. & remiss. Paludanus dist. 17. q. 5. art. 2. & dist.
... 20. q. 1. art. 2. Adrianus q. 3. de conf. Sylvester verb.
... confessor 1. q. 6. & interdictum 5. quest. 7. Navarrus
... Man. cap. 16. cum. 31. & cap. 27. n. 271. Sa verb.
... Absolutio. Henriquez lib. 6. cap. 11. numer. 11. &
... lib. 13. cap. 27. num. 3. Suarez distinct. 26. sect. 4.
... num. 3. & Vasquez q. 91. art. 1. dub. 5. Probatur ex
... cap. si quis suadente, 7. q. 4. vbi posita reservatione,
... excipitur periculum mortis, & cap. eos qui de sen-
... tent. excommunicata in 6. nunc periculum, nunc arti-
... culus mortis appellatur. Vnde patet hæc duo in
... iure pro eodem reputari: præterquam quòd fau-
... ores sunt ampliandi. Ratio est; tum quia morale
... periculum in malis culpa perinde cavendum est,
... ac eventus ipse. Tum quia aliàs non satis esset con-
... sultum necessitatè fidelium, ut pote, qui de articu-
... lo mortis incerti; facile sine confessione aliquan-
... do essent decessuri. Tum quia præceptum divinum
... confessionis non minus obligat in periculo mora-
... li, quàm in articulo mortis. Est ergo utrobique
... par ratio, hanc amplitudinem ministrorum con-
... cedendi. Et ita docet Præpositus in 3. part. q. 7. de
... sacram. Penitent. dub. 5. num. 43. & me citato,
... Cardinalis Lugo de penitent. disput. 18. sect. 2. §. 1.
... num. 21. Caspensis ubi supra, num. 15. vbi posita,
... sic asserit. Dices ex hoc videtur sequi, quemlibet
... simplicem Sacerdotem posse absolvi à censuris
... & casibus reservatis omnes parturientes, partus
... quidem dolores iam sentientes, vel partui proximè
... vicinas, tanquam constitutas in periculo mortis,
... Respondetur negando sequelam loquendo de om-
... nibus prægnantibus, & concedendo eam de præ-
... gnante quæ primum partum sit editura, vel de his,
... quæ difficiles, & periculolos partus solent habere.
... Ita ille; cui adde Sotum in 4. dist. 18. q. 1. art. 5.
... Sed de hoc ego alibi.

Alibi in Re-
solutioibus
cerdos in extrema
necessitate valide
absolvat, con-
cedunt Ma. or. &
Vasquez. Negant
verò Durandus,
& Canus relecti de
penitent. par. 5. ad
2. tæto in hoc
& Angelus verb. con-
fessio 1. num. 2. &
alii. Quibus §. vi.
legge magis affen-
tor: quia, ut rectè
Durandus, numquam
supra dicitur
intelligitur privilegium
concessum capiti in
des-
tructionem, sed in
edificationem mem-
brorum,
cui

Sup. hoc pe-
riculo in
tom. 1. tr. 4.
Ref. §. 6. & ibi
in tr. 5. Ref. 1.
2. & 7. in pri-
mis eius lin.
& in tom. 5.
tr. 1. Ref. 2. 6.
& vlt. in prin-
cipio. & in
tom. 9. tr. 7.
Ref. 126.

Sup. his in
fine Ref. 1.
not. præteri-
ta, & in Ref.
1. §. vlt. &
Ref. 4. lin. 5.
& in Ref. 5.
vlt. ad lin. 7.
& in Ref. 6.
pet. totam.

Sup. hoc in
tom. 1. tr. 5.
Ref. §. 6. & 8.
§. Nota. & in
tom. 9. tr. 7. in
fine. Ref. 126

edem caput sit propter membra, Quae doctrina intel- ligenda est de omnibus Sacerdotibus, etiam suspen- dis, degradatis, apostatis, & haereticis, ut habet com- muni sententia Vide etiam Ludovicum à Cruce in Bull. Crue. disp. 1. cap. 2. dub. 5. num. 19.

RESOL. CXLII.

Respondetur ad omnia argumenta contra sententiam superius positam in ordine ad illam practicandam; Et aliqua alia curiosa inuenies circa opinionum proba- bilitatem.

Sed ex doctrina huius Resolutionis oritur, an in articu- lo mortis possit quis cum Sacramento penitentia sup- plere praeteritum contritionis.

Sed ad hoc remanet ista difficultas, an sit obligatio habendi contritionem in articulo mortis ex alio capite, scilicet diligendi Deum? Ex part. 2. tit. 1. Ref. 9.

Aduersus doctrinam superius tanquam probabilem admittam, nempe posse in articulo mortis presente approbat eligi in confes- satione Sacerdotem non approbatum.

1. Obicitur Primo, dictam opinionem secundum Praepositum in 3. part. quast. 7. de sacrament. Penit. num. 40. & alios, esse quidem probabilem speculatiue, non autem tutam in praxi. Secundo icet quis amplecti possit opinionem probabilem relicta probabiliori; haec tamen non videtur procedere in articulo mortis, tunc enim magis tuta, & securior opinio amplectenda est.

3. Respondeo his obiectionibus ex mente alio- rum, &

Ad primum dicunt opinionem probabilem speculatiue esse probabilem, & tutam practice: nam speculatiua probabilitate connaturaliter, & practice, & denter oritur probabilitas practica tanquam effectus à causa. Ideo siquidem conscientia practice dicat, hic & nunc licere talem operationem, quia probabili opinio docet, sub talibus, circumstantiis licere. Cum enim haec speculatiua cognitio respiciat praxim tanquam obiectum suum, & dirigat voluntatem ad opus, id operamur licite, quod speculatione morali probabiliter iudicamus licere. Ita- que dicendum est, quod probabile esse speculatiue, nihil aliud est, quam habere pro fundamento rationem sufficientem, qua duce operari culpe tribui non potest, nec temeritati, sed praedentiae, quo conscientia tuta manet. Et supposita sufficienti ratione in speculatiuis, necesse est, quod apponatur in practicis; quia si sufficiens ratio in illis, & in his sufficiens erit, & quae talis iudicatur in illis, necessatio in his iudicanda; cum ratio vim suam non amittat magis in his, quam in illis, & haec sit praecipua vis veræ rationis, vt constans in omnibus sit; non defectibilis magis in his, quam in illis, nisi diuersa adsit circumstantia, quae factum, & simul rationem mutet, de quo nunc non loquimur, sed dum omnia aequaliter se habent.

4. Et ideo non desinam hic apponere verba Ioannis Machadi in discurs. pract. art. 4. §. 2. ante tom. 1. de perfecto confessorio, vbi sic ait. [Algunos Doctores, y especialmente Granado 1.2. tractat. 12. dispnt. 4. sect. 4. n. 32. luzgan, que la opinion puede ser; speculatiue; probable, pero no practice, y que la que alli fuere, no se puede seguir seguramen- te en conciencia. Però el Doctor Sanchez in disp.

44. num. 63. y en la 54. num. 11. pñeua doctra mente, que en ninguna manera se deue admitir, que nunc est in tom. 8. 1.1. Ref. 25.

13. de opinione probabili, resol. 5. porque es cosa imperceptible, que siendo vna opinion especulatiua probable, no lo sea tambien practica- mente, supuesto que la probabilidad practica, que allegura el obrar, ha de nacer forçosamente de la probabilidad especulatiua, y esta solamente se distingue de aquella, como el efeto de su causa. Pues es cierto, que qualquera accion buena, ò mala, que obra el hombre proviene de que especulatiuamente juzgò, que la podia hazer. Porque como dize Thomas Sanchez aunque diferente proposito en el libro segunde de matrimon. dis- sinit. 41. num. 5. el conocimiento especulatiuo, es el que moue la voluntad para obrar practica- mente. De manera que la opinion, que especulatiuamente fuere probable, lo ha de ser tambien practicamente, per lo qual dixo el mismo Autor en el lugar citado, que la especulacion probable en las cosas morales mira à la practica, como à su objeto, y que por consiguiente de ninguna vtilidad seria la especulacion probable, si en lle- gando à obrar practicamente se hallase impedi- da: pues este conocimiento especulatiuo es el que ha de mouer la voluntad para la obra. Y assi el Dotor Sanchez in disp. 94. n. 11. se persua- de à quel el que no se atreue a obrar practicamente por la opinion probable especulatiua, que auia concebido en su entendimiento, de que le es li- cito el obrar alguna accion, lo haze, porque no es firme el alenlo que concio de la probabili- dad especulatiua de la opinion, aunque el se per- suada a que lo es. Pero al contrario confessamos, que bien puede ser vna opinion probable practi- camente por principios extrinsecos, que es, como ya hemos dicho, la autoridad del Dotor, ò Ma- stro que la tiene: no serlo especulatiuamente per principios intrinsecos, que es la probabilidad que cada vno juzga, quo tiene la opinion por el fun- damento de sus razones. Ita ille. Et ita hanc sententiam, me citato, tenet Pater Franciscus de Lugo de principiis Theolog. moral. part. 1. cap. 2. quast. 4. numer. 42. Idem, me citato, tenet Ioan- nes Escobar de confessor. sollicit. part. 2. quast. 1. n. 41. Et tandem etiam, me citato, Narbona de arate requisita ad humanum actus, anno 60. quastion. 2. num. 13.

5. Nota verò dictum Narbonam me absolute pro sua sententia citare; sed male quidem: nam vt rectè observat Pater Lugo vbi supra, ego non docui hanc sententiam, sed eius probabilitatem Lectoribus cogitandam reliqui, & quod tunc feci, nunc iterum facio.

6. Ad secundum argumentum, respondeo me- gando in articulo mortis aliquem non posse sequi opinionem probabilem. Et ita, me citato, docet nouissimè Pater. Franciscus de Lugo vbi supra, de principiis Theolog. moral. part. 1. cap. 3. quast. 5. num. 44. vbi sic ait. An etiam in articulo mortis liceat amplecti opinionem minus probabilem, & minus tutam? Negare videtur Thomas Sanchez lib. 2. Decal. cap. 1. num. 6. dicens, constitutum in articulo mor- tis, in quo agitur animæ salus, subinde teneri par- tem amplecti, quam reputat tutiorem, & proba- biliorem. Vnde colligit, infidelem, cui proponitur nostra fides vt magis credibilis, dum adhuc eius fides probabiliter credibilis appareat, non teneri ad recipiendam nostram fidem extra mortis arti- culum, secus in illo.

7. Probabilius videtur oppositum. Nam conscientia

Sup. hoc. in tom. 8. tit. 13 Ref. 8.

LIBRERIA
Omnia
No. III. IV. V
E. III